

Anton Jurovský (1908–1985) byl slovenský psycholog, který se věnoval především osobnosti dětí a mládeže a jehož přínos pro sociální psychologii spatřujeme v rozpracování otázky společenských skupin.

Při studiu duševního života ve společenských podmínkách zjišťujeme, že psychika jedince je vystavená působení těchto podmínek nejen jaksi všeobecně, ale v celkem konkrétních podobách. Skutečnost, že jedinec vchází do vzájemné činnosti s druhými lidmi, způsobuje, že se mezi ním a ostatními vytvářejí určité vztahy. Vzájemnou formu soužití, tento jejich společný výtvar nebo „společenský útvar“ lze dobře pozorovat i zvnějšku a dají se na něm postihnout určité svérázné znaky. Ty na sebe upoutávají pozornost badatelů už od dávných dob. Psychologie se jim věnuje z hlediska toho, jak ovlivňuje účast ve společenských útvarech duševní pochody jedince a jaké příznačné jevy v něm vyvolává.

Zažitým termínem na všeobecné označení společenských forem a útvarů, ve kterých jedinci přicházejí do vzájemného působení a součinnosti, je v dnešní vědě pojem „společenská skupina“. Termín skupina se vztahuje na dva a více lidí, kteří mají vyslovený psychologický vztah jeden k druhému. To znamená, že pro každého člena skupiny musí ostatní členové existovat určitým, víceméně bezprostředním způsobem, takže jejich chování a jejich vlastnosti na něj mají vliv.

Ovšem pro pochopení společenské skupiny nestačí jen samotný fakt vzájemného působení jejích členů. Člověk se do skupin zapojuje i proto, neboť jejich prostřednictvím, s pomocí lidí v nich může lépe uspokojovat své životní potřeby. Pracovní činnost jako základ uspokojování životních potřeb je právě činitelem, který nutí lidi ke spolčování, vytváření společenských vztahů i společenských skupin. Z psychologického stanoviska se pro sociální skupinu považují za **podstatné dva znaky**: „interakce“, vzájemné působení mezi jejími členy, a existence „**společných cílů**“ ve skupině.